

บทที่1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ในชีวิตประจำวันของมนุษย์มีต้องการอาศัยปัจจัยสี่ในการใช้ชีวิต เช่น อาหาร ที่พักอาศัย เครื่องนุ่งห่ม และยาารักษารोร จึงทำให้มีปริมาณของเหลือใช้จำนวนมากซึ่งสามารถดูจากเกิดขึ้นจากจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้น นอกจากราชการที่เพิ่มขึ้น ของการพัฒนาประเทศที่มุ่งเน้นด้านเศรษฐกิจก็ ก่อให้เกิดปัญหา ทางสังคมและเกิดค่าไม่ยั่งฟุ่มเพื่อยในการใช้ทรัพยากร

ขะนับเป็นปัญหาสิ่งแวดล้อมที่สำคัญยิ่ง เพราะส่งผลกระทบต่อมนุษย์ และคุณภาพสิ่งแวดล้อมอีกด้วย จากข้อมูลสถานการณ์ขยะที่ผ่านมา กรมควบคุมมลพิษได้ทำการสำรวจยะ 77 จังหวัด (กรมควบคุมมลพิษ, 2559) พบว่า แนวโน้มของปริมาณขยะที่เกิดขึ้น มีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้นในทุกปี ทั้งนี้ ในปี พ.ศ. 2559 พบว่ามีปริมาณขยะที่เกิดขึ้นของประเทศไทยอยู่ที่ 27.06 ล้านตัน เมื่อว่าจะมีหน่วยงานของรัฐ หรือเจ้าหน้าที่ที่รับภาระในการ กำจัดขยะแล้วก็ตาม แต่การจัดการขยะที่ไม่ถูกหลักสุขากิบากหงคงพบอยู่มากจึงส่งผลกระทบต่อสภาพสิ่งแวดล้อม

ตารางที่ 1.1 ปริมาณขยะที่เกิดขึ้นในปี พ.ศ. 2555 - 2559 (กรมควบคุมมลพิษ, 2559)

ปี พ.ศ.	ปริมาณขยะที่เกิดขึ้น (ล้านตัน)
2555	24.73
2556	26.77
2557	26.19
2558	26.85
2559	27.06

ตำบลเขาวง เป็นตำบลหนึ่งของจังหวัดสุราษฎร์ธานี มีเนื้อที่ประมาณ 14.16 ตารางกิโลเมตร จากรายงานสถานการณ์ขยะจังหวัดสุราษฎร์ธานี ของตำบลเขาวง(กรมควบคุมมลพิษ, 2560) พบว่า อัตราการเกิดขยะในตำบลเขาวง อยู่ที่ 2,361.67 กิโลกรัมต่อวัน(กรมควบคุมมลพิษ, 2560) และเมื่อนำปริมาณขยะทั้งหมดในหนึ่งวันมาคำนวณหาปริมาณขยะต่อกันประมาณ 0.91 กิโลกรัม ต่อกันต่อวัน(กรมควบคุมมลพิษ, 2560) ประกอบกับปัจจุบัน องค์กรบริหารส่วนตำบลเขาวงยังมีปัญหาเกี่ยวกับด้านงบประมาณที่ต้องใช้ในการกำจัดขยะ ในกระบวนการถ่ายขยะในแต่ละวันจะใช้รถบรรทุกแบบดั้มพ์สามารถบรรจุขยะได้เพียง 400-500 กิโลกรัมต่อเที่ยว มีเพียงหนึ่งคันและสามารถที่จะเก็บขยะในชุมชนได้เพียง 1-3 เที่ยวต่อวันเนื่องด้วยมาระบบปัจจุบันประมาณที่จำกัดว่า ข้าง

พนักงานเก็บขยะได้เพียง 3 คน และค่าแรงพนักงานเก็บขยะได้เพียงวันละ 200 บาทต่อคน จึงทำให้เกิดปริมาณขยะที่ตกค้างวันหนึ่งวันประมาณ 1,100 – 1,500 กิโลกรัมต่อวัน และพื้นที่กำจัดขยะที่ไม่เหมาะสมต่อปริมาณขยะ และรูปแบบกำจัดขยะในด้านลักษณะใช้การฝังกลบขยะแบบการเทกอง (Open Dump) บนพื้นที่ที่ไม่มีการควบคุม และไม่มีมาตรการในการควบคุมการปลดปล่อยสารมลพิษและสารปนเปื้อนออกจากพื้นที่กำจัดขยะ เป็นผลทำให้เกิดปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมต่อบุคคล

ดังนั้นจากที่กล่าวมาทั้งหมด จึงมีความจำเป็นที่จะศึกษาความรู้ความเข้าใจในการจัดการขยะของประชากรในชุมชนและเพื่อหาสภาพปัญหาในการฝังกลบขยะชุมชน ด้านลักษณะ อำเภอบ้านตาขุน จังหวัด สุราษฎร์ธานี เพื่อที่จะเป็นตัวบ่งชี้ถึงสามารถในการจัดการขยะของ ด้านลักษณะ อำเภอบ้านตาขุน จังหวัดสุราษฎร์ธานี จึงมีการทำหลักเกณฑ์ในการประเมินสมรรถนะ หลุมฝังกลบขยะด้านลักษณะ อำเภอบ้านตาขุน จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยพิจารณาจากเกณฑ์ในการบริหารจัดการ ที่เหมาะสมจากน้อยไปมาก แบ่งออกเป็น 4 ประเภท ได้แก่ ระบบเทกองแบบในปัจจุบัน (Open Dump) ระบบแบบเทกองที่มีการควบคุม (Controlled Dump) ระบบฝังกลบเชิงวิศวกรรม (Engineered Landfill) และระบบฝังกลบอย่างถูกหลักสุขาภิบาล (Sanitary Landfill) โดย มีวัตถุประสงค์เพื่อยกระดับหลุมฝังกลบขยะแบบเทกอง (Open Dump) ซึ่งเป็นระบบที่เสื่อม化 อาจจะเกิดผลกระทบสิ่งแวดล้อม และระบบที่มีมาตรฐานที่มีการควบคุม (Controlled Dump) ซึ่งต้องมีการควบคุมผลกระทบสิ่งแวดล้อมและเหตุร้าย โดยมีการปรับปรุงพัฒนาประสิทธิภาพในการดำเนินงานและการจัดการสถานที่กำจัดขยะ ในระยะสั้นเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพหลุมฝังกลบขยะให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่และงบประมาณขององค์การบริหารส่วนด้านลักษณะ อำเภอบ้านตาขุน จังหวัดสุราษฎร์ธานี เพื่อที่จะทำให้เกิดกระบวนการจัดการขยะชุมชนอย่างอย่างเหมาะสม และอันจะส่งผลให้สิ่งแวดล้อมและสุขภาพของชุมชนดีขึ้น และจัดมาตรการลดปริมาณขยะ และออกแบบหลุมฝังกลบขยะในระยะยาวให้ถูกหลักสุขาภิบาลเพื่อรับรับปริมาณขยะในอีก 10 ปีข้างหน้า

ภาพที่ 1.1 หลุมฝังกลบขยะชุมชน ด้านลักษณะ อำเภอบ้านตาขุน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาสภาพปัญหาของชุมชน กรณีศึกษาตำบลเลขาว อำเภอบ้านตาขุน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

1.2.2 เพื่อออกแบบการฝึกอบรมระยะสั้น โดยมีการครบคุมและระยะขาวให้ถูกหลักสุขกิษากรณีศึกษาตำบลเลขาว อำเภอบ้านตาขุน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

1.3 ขอบเขตของการศึกษา

ด้านประชากร(กรมควบคุมมลพิษ,2560)

1.3.1 กลุ่มประชากรที่ศึกษาระบบนี้ เป็นประชากรตามข้อมูลทะเบียนรายฐาน ปี พ.ศ. 2560 ตำบลเลขาว อำเภอบ้านตาขุน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งมีจำนวน 2,710 คน แบ่งเป็น ชาย 1,379 คน และ หญิง 1,331 คน มีจำนวนหลังคาเรือน 1,211 หลังคาเรือน

ด้านพื้นที่

1.3.2 กำหนดขอบเขตพื้นที่ศึกษามีจำนวน 4 ตำบล 28 หมู่บ้าน เลือก 7 หมู่บ้านความดูแลของ ตำบลเลขาว ได้แก่ หมู่ที่ 1 บ้านส่วนใหญ่เรือน, หมู่ที่ 2 บ้านบางสา, หมู่ที่ 4 บ้านช่องไม้คำ, หมู่ที่ 5 บ้านวังชุม, หมู่ที่ 6 บ้านถ้ำ และมีโรงเรียนช่องไม้จาม, โรงเรียนวังชุม, โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพบ้านวังชุม, องค์การบริหารส่วนตำบลเลขาว

ด้านประเภทของบะยะ

1.3.2 ชนิดบะยะที่ศึกษาเป็นการศึกษาเฉพาะชุมชน ซึ่งหมายถึงบะยะที่เกิดจากกิจกรรมต่างๆในชุมชน เช่น บ้านพักอาศัย ธุรกิจร้านค้า สถานศึกษา อนามัย สำนักงานต่าง ๆ ทั้งนี้ไม่รวมถึงบะยะอันตรายและบะยะติดเชื้อ

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.4.1 ทำให้ทราบถึงความคิดเห็นความต้องการและความรู้ความเข้าใจในการขัดการบะยะของประชากรในชุมชนในการพัฒนาหลักฝึกอบรมบะยะ

1.4.2 ได้รูปแบบหลักฝึกอบรมบะยะระยะสั้น โดยมีการควบคุมและระยะขาวที่ถูกหลักสุขกิษาที่มีประสิทธิภาพในการกำจัดบะยะที่สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น